

Az alma

PRÓZA - TÁRCATÁR - LXVI. évfolyam, 43. szám, 2022. október 28.

Már bevásároltam a piacon, szilva, uborka, alma, paprika, cukkini, gomba, egy lilakáposzta és néhány fej fokhagyma súlya húzza a vállam, a szatyrot, indulok haza, de lelassítja lépteimet a kíváncsiság, s visszafordulok. A csarnok egyik mellékutcájából, ahol az előbb paprikát és káposztát vettem, kilép egy harmincas éveiben járó férfi, s épp beleharap egy almába. Pontosabban: az almába. Szinte hallom, ahogy herseg a foga alatt a gyümölcs húsa, látom, ahogy fröccsen a leve, pedig legalább tíz méterre vagyok. Arra gondolok, vajon megtörölte-e a ruhájában, miután ellépett az árustól. Aztán arra, hogy kivehetnék a szatyorból egy-két almát. Vagy valamennyi pénzt a zsebemből. Mozdulnék is, nem is, végül a kijárat felé veszem az irányt. Nagyjából egyszerre hagyjuk el a piacot az almát evő férfival, én az egyik végén, ő a másikon. Csepereg az eső, bizonytalankodik, mintha nem tudná eldönteni, essen vagy ne essen. Emitt derül, amott vizes, mélykék spongya az ég.